

Te'n recordes de mi?

Els meus records, la meva infància, transcorregueren a Gavà. Encara recordo les passejades pel carrer de Sant Nicasi agafada de la mà de la mare, no fa tant de temps d'això, encara que ho recordo molt llunyà. Potser només han passat cinc anys des de que vàrem anar-nos-en. La ciutat ha crescut en la meva absència i gairebé ja no recordo els llocs per on sortia amb els amics, els carrers, les cases, són diferents. Tot i així, he tornat per quedar-me, per explicar-li a la meva bella Gavà la meva història, encara que potser també ella se'n recorda.

Vaig néixer a Gavà, a la casa del carrer Sant Pere on els meus pares vivien des de feia tres anys i escaig. Vaig créixer feliç entre els carrers de la meva ciutat i fa cosa de deu anys vaig començar l' institut, durant els meus estudis, vaig conèixer en Marc amb qui vaig començar un relació als disset anys, ell fou i és l'amor de la meva vida, per ell me'n vaig anar de tu, perdona'm. Em va demanar matrimoni i ens vam casar poc després, ens canviàrem de ciutat i jo, estimada Gavà, t'enyorava. Enyorava passejar entre les teves cases que temps ençà coneixia tan bé, enyorava les veïnes que em saludaven pel carrer i em coneixien des de sempre, enyorava els arbres entre els que m'asseia a llegir i escriure; arribes a entendre quan t'enyorava?

Ara que he tornat, miro els carrers i no em puc reconèixer, totes dues hem canviat, però intentaré de nou habitar-me a tu. Passejo amb en Marc, el meu estimat, pels teus carrers plens de records i sense que ell em vegi, una llàgrima rellisca per la meva galta. Aquesta llàgrima és per tu, perquè m'he perdut una part de la teva història, de la nostra història. Et prometo una cosa: mai més em tornaré a anar. Crec que només t'he de dir dues coses més, estimada, per si no recordes el meu nom, el meu nom era i és Elisenda i els meus fills, els que porto al ventre i creixen lentament, formaran part de la nostra nova història, aquesta que em començada a escriure des d'ara mateix, des del moment del nostre retrobament.

Espero que te'n recordis de mi i de tot el que vàrem passar juntes com jo me'n recordo, perquè els teus racons foren el meu refugi, on anava a pensar, on estava la gent que m'estimava i encara hi continua sent, avui he conegut unes noies, crec que serem bones amigues, sobretot perquè tenim la millor cosa en comú. A tu.